

Хтео је да га се сви плаше - а постао карикатура

Пише: Слободан Првановић
среда, 25 децембар 2019 12:33

Хтео је да га се плаше бизнисмени, па је стрпао у затвор тајкуна. Тиме им је показао да су итекако рањиви, без обзира колико су богати и без обзира да ли им је пословање покривено папирима. Хтео је да буду у перманентном страху од хапшења да би се кад треба, а требало је, на феничански начин и издашно захваљивали што им је омогућено да се баве бизнисом.

Хтео је да га се плаше радници, па је корумпирао синдикалне вође. Дао им је до знања да не могу и неће моћи да се буне или бране колективно, да су у свом безнађу сами или, евентуално, лабава група појединаца без икакве моћи. Да зато немају шансу да се конфронтацијом са њим изборе за нешто. Хтео је да се сваки запослени плаши да ће врло лако да изгуби и то што има ако крене да тражи више.

Показао им је да не треба имати никакав интелектуални ниво или неке специјалне способности, довољно је само бити безлични послушник и успех је могућ

Хтео је да га се плаше партијски сарадници, па им је за надређеног ставио циберку. Показао им је да не треба имати никакав интелектуални ниво или неке специјалне

Хтео је да га се сви плаше - а постао карикатура

Пише: Слободан Првановић
среда, 25 децембар 2019 12:33

способности, довољно је само бити безлични послушник и успех је могућ. Страх који се увукао у кости његових сарадника потицао је отуд што никад нису знали да ли су му довољно подилазили. Никаква стручност или труд им за просперитет или опстанак нису ништа значили, морали су да му се клањају и да га величају. Могли су да буду и потпуни дунстери, то их не би дисквалификовало, али нису смели ни да помисле да имају сопствени став. Обузети страхом, одрекли су се сви до једног од пршљенова, вазда се преиспитујући да ли су га својом покорношћу умилостивили.

Хтео је да га се плаши војни врх, па их је потчинио мамлазу. Овим понижавањем им је дао до знања да је безвредно познавање војних доктрина. Ако не желе да изгубе петособне станове, једино што смеју и морају да раде јесте да стоје мирно испред кловна док он трабуња о разграничењу унутар граница. Страх од губитка неколико квадратних метара стана надјачао је обавезу одбране мноштва квадратних километара територије.

Хтео је да га се плаше интелектуалци, па је протежирао муљаторску фукару међу њима, која је од интелектуалне сфере направила место за „договарање“. Страх од изопштавања из интелектуалне елите је за резултат код многих имао одрицање од части, занемаривање стручности и одустајање од критичке мисли и друштвено одговорног деловања. Уместо њих су зацариле лојалност и снисходљивост, јер то је оно што је протежирана фукара захтевала.

Хтео је да га се сви плаше - а постао карикатура

Пише: Слободан Првановић
среда, 25 децембар 2019 12:33

Хтео је да га се сви плаше, па је на кључна места доводио корумпиране и бескичмењаке, који су својим чињењем или нечињењем урушавали сопствене институције како би целокупно друштво преструктурирали у нешто што имитира мафијашку организацију. Као искомпликсирани глупак, правио је систем у коме он постаје Он, сви око њега су нуле, а институција нема. Замишљао је себе као свемоћног, налик Марлону Бранду у Куму, пред којим треба сви да се клањају како би, евентуално, његовом милошћу могли нешто у животу да постигну или стекну. Да би умањио фрустрираност због неостварености, покушавао је да се оствари као господар свих и свега да би свима, поврх освете због неостварености, доказао како је достојан дивљења. Али, није успео. Сејао је страх на све стране да би он инхибирао противнике и од свих правио манипулативно искористиве људе. Али, није успео да оствари свој сан, остао је ускраћен за оно што је највише прижељкивао – искрено дивљење и поштовање.

Уместо да изазива толико жељено свеопште страхопоштовање, код својих је почео да изазива панични страх да ће их са собом одвести у пропаст, а код осталих час гађење час грохотан смех. Уместо да постане Кум, постао је карикатура

Уместо да постане историјска величина, грандиозни вођа, постао је предмет општег подсмеха. Са политичким ставовима на нивоу Грунфових идиотарија, његова обраћања национу и вечности, уместо да изнедре реченице које ће се са поштовањем препричавати, била су изузетно инспиративна за спрдњу. Његови наступи у јавности су виђени као јефтино глуматање. Говори, који су прерасли у говоранције, па онда у право булажњење, показали су психичку неуравнотеженост, интелектуалну недостатност и политичку дезоријентираност. Уместо да као моћни Кум влада у тишини, о чему је маштао, све више је дречао покушавајући да негира да је био интелектуално ускраћен и, што се тиче васпитања, запостављен. Уместо да изазива толико жељено свеопште страхопоштовање, код својих је почео да изазива панични страх да ће их са собом одвести у пропаст, а код осталих час гађење час грохотан смех. Уместо да постане Кум, постао је карикатура.

